

Řecické zájímavosti

Číslo 2

Ročník: XL

Datum: 23. 06. 2015

Cena výtisku: 15,- Kč vč. DPH

Návštěva v Oberdiessbachu

Šikulky na výletě
Čapí hnízdo

Pejskaři na Šumavě –
před výstupem na Poledník

Kardašova Řečice - náměstí J.Hrubého

Pout'ové pódium

LAURA A JEJÍ TYGŘI

Program:

- 14.00 - BABOUCI
 - 15.30 - RYBNÍKÁŘI - pohádka
 - 16.20 - HOUSENKY - country tance
 - 16.30 - SWINGING SAXOPHONES JUNIOR
 - 17.00 - ŘEČICKÁ KAPELA
 - 18.45 - AEROBIC - K.Řečice
 - 19.00 - TOMÁŠ LINKA
 - 21.00 - LAURA A JEJÍ TYGŘI
 - 23.00 - OLDIES DISCO
- vstup zdarma

TOMÁŠ LINKA

BABOUCI

Začátek ve 14.hodin

U Kulturního domu Pout'ové atrakce

SOBOTA

27.6.

Řečice si připomněla Den vítězství

Tak jako celá naše země a celá Evropa si i naše město připomnělo květnové vítězství spojenců nad fašismem, od kterého letos uplynulo sedmdesát let. Hlavní část oslavy se soustředila na náměstí Jaromíra Hrubého, kde po 16. hodině zaznělo pásmo dobových melodií od ruské častušky až po swing Glenna Millera, a navodilo atmosféru 8. května 1945, kdy po šesti dlouhých letech skončila druhá světová válka. Poté již začala vyhrávat kapela Akord pod vedením Karla Macha a náměstí se začalo zaplňovat. Vystoupení skupiny country tanců Housenky potěšilo publikum a seznámilo s touto novou aktivitou celé město. Aerobic team Kardaška je naopak známý dostatečně a ani tentokrát nezklamal a ukázal, že jeho vítězství v krajské soutěži nebylo náhodné. Příjemné a teplé počasí, bohaté občerstvení a dobrá hudba přispěly k pohodě a dobré náladě, která doprovázela celé odpoledne. Děti nejvíce ocenily skákací hrad, zapůjčený ze SMO Bukovsko, který byl v obležení až do nočních hodin.

Navečer jsme položili kytici k hrobu Václava Kořínka, který bojoval proti fašismu v řadách československých jednotek v africkém Tobruku. Před osmou hodinou pak vyšel z náměstí průvod, který se nejprve zastavil v bývalé židovské čtvrti, kde byl odhalen pamětní panel, mapující historii židovské komunity v našem městě a její krutý konec během války, kdy se z dvaceti občanů židovské národnosti vrátil pouze jediný. Pak jsme položili věnce u Pomníku padlých na náměstí Svobody a čestná salva spolu s naší hymnou podtrhly důstojnost a vážnost tohoto okamžiku.

Poté začal lampionový průvod, věnovaný především dětem a celá akce se vrátila do radostného tónu oslavy vítězství v této kruté válce. Průvod provázely různé pochody v podání velké Řečické kapely, která koncertovala i po návratu na náměstí Jaromíra Hrubého a vyplnila čekání na ohňostroj, který byl vyvrcholením celého odpoledne. Zábava však neskončila, pokračovalo příjemné počasí i dobrá nálada, hudba Akord hrála dál a oslava se protáhla až do půlnoci.

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na hladkém průběhu oslavy podíleli a přispěli tak k důstojnému připomenutí konce války, která krutě zasáhla i naše město.

Máj započal v Masarykově háji

První květnový den v našem městě bývá již tradičně vyhrazen odpolednímu setkání v lese Babka, kde je háj nesoucí jméno našeho prvního prezidenta. Deštivé počasí se odpoledne umoudřilo. Letošní téma bylo dáno sedmdesáti lety, která uplynula od konce druhé světové války, a tak byl po položení kytice k památníku TGM připomenut její průběh a zejména konec války v našem městě. K tomuto tématu vystoupil i syn prvního předsedy revolučního národního výboru p. Novotný, který vzpomněl na svého otce i jeho roli v revolučních dnech. Poté již zahrála dechová hudba Karla Macha a zábava se rozběhla naplno. Příjemnou náladu podtrhlo i tradiční občerstvení v podání mnichovských hasičů a samozřejmě také nový altán, který město zbudovalo v letošním roce nejenom pro toto odpoledne, ale pro celoroční využití pro všechny naše občany i návštěvníky.

Konec války jsme si připomněli ještě jednou v pátek 8. května oslavou na našem náměstí, kterou zakončil lampionový průvod a ohňostroj.

Do školy proudí nové vybavení

V současné době se rozbíhá realizace projektu nového vybavení pro ZŠ v Kardašově Řečici, na kterou získalo město dotaci z ROP Jihozápad v rámci programu Rozvoj infrastruktury základního školství. Akce v celkové hodnotě 3,3 miliónů Kč byla veřejnou soutěží rozdělena do čtyř skupin podle druhu vybavení, od nábytku, interaktivních tabulí, školních pomůcek až po elektroniku. Dotace byla přiznaná ve výši 85 %.

První dodávkou jsou interaktivní tabule, které umožňují efektivní výuku za pomoci výpočetní techniky. Jejich montáž se právě dokončuje. Tabule v počtu 9 ks doplní ty stávající, takže všechny třídy v naší škole budou vybaveny touto novou formou výuky. Do konce školního roku proběhne instalace zbylého vybavení a naše škola se tak opět posune dopředu mezi nejlépe vybavené školy regionu a poskytne svým žákům tu nejlepší možnou formu výuky. Nyní je na škole, aby si novou techniku a vybavení rychle osvojila a zapojila ji do výuky.

Nový altán zve k posezení

Koncem dubna byla dokončena stavba nového altánu v lese Babka v Masarykově háji. Toto tradiční výletní místo znovu ožilo před více než pěti lety, kdy se zde započala setkání na 1. máje, věnovaná jak T. G. Masarykovi, tak i dalším osobnostem a událostem. Altán je více než šest metrů velký, šestibokého tvaru, s lavicemi na posezení a stolem uprostřed. Prvně se představil veřejnosti v pátek 1. května, kdy se zde uskutečnilo tradiční májové setkání s hudbou a občerstvením. Altán bude samozřejmě sloužit všem návštěvníkům po celý rok a poskytne jim možnost odpočinku v příjemném prostředí a přírodě.

Cesta do Nítovic dostala nový povrch

V poslední době proběhla akce nazvaná „Modernizace silnice II/147 v úseku od křižovatky na náměstí J. Hrubého přes Nítovice až na hranice okresu J. Hradec“. Tato velmi potřebná oprava spočívala v odfrézování stávajícího povrchu, vyrovnávky silnice a položení nového asfaltového koberce tak, aby nedošlo ke změně nivelity cesty zejména v K. Řečici a v Nítovicích. Opravu provedl vlastník silnice Jihočeský kraj v zastoupení SÚS Jindřichův Hradec a firma Swietelsky stavební s. r. o. závod Jindřichův Hradec. Oprava výrazně zlepšila dopravu v tomto úseku jak pro motorová vozidla, tak pro cyklisty a případně i bruslaře, kterým zpříjemní cestu i přes Řehořinky a prodlouží jejich trasy.

Čarodějnice ovládly Řečici

Poslední dubnový den patří již tradičně čarodějnicím a nejenom tomu bylo i letošního 30. dubna, kdy čarodějnice slaví svůj svátek. Velká hranice byla připravena, počasí jim přálo, a tak se po velkých přípravách mohlo začít přehlídkou čarodějnického dorostu, kterého se tentokrát sešlo na dvacet účastnic. Na přehlídkovém molu se střídala jedna za druhou a byla radost prohlížet si jejich kreace i ladné pohyby, které předváděly. Porota, složená ze starých a zkušených „matadorek“ čarodějnického řemesla, měla tak těžkou práci, ale nakonec se shodla, že vítězství patří Pavoučnici, druhé místo Saxaně a třetí místo Deštnici.

Poté se již všichni přesunuli k hranici, kterou za sborového odpočítávání ohněchtivého davu zapálily ty nejzasloužilejší čarodějnice a rej vypukl naplno. Napřed se představila čarodějnická mládež, jejíž výkony na košťatech budily obdiv. A pak se předvedly ty nejzkušenější se svými nejnovějšími modely turbokošťat. Bylo se skutečně na co koukat. Připomenout je ovšem třeba i těmto zkušeným matadorkám, že alkohol nepatří nejenom za volant, ale ani na koště, protože ta prozatím nejsou vybavena airbagy. Ale co není, může být již příští rok, protože vývoj v této oblasti jde rychle kupředu. Slet se zkrátka vydařil, o čarodějnický dorost se nemusíme bát a já se loučím s čarodějnickým pozdravem:

Letu zdar a tomu na koštěti obzvlášť!

Vzpomínkové promítání

Pátek 24. dubna byl nejenom svátkem všech Jiří, ale i pátým dílem promítání historických filmových materiálů, které pod názvem Vzpomínkové promítání připravili dlouholetí filmoví nadšenci Karel Sláma a František Beneš. Staré filmové materiály se za finanční podpory města daří vyčistit, opravit a digitalizovat pro snadné počítačové promítání. Více než 100 diváků, kteří zaplnili sál kulturního domu, tak bylo opět svědky návratu do nedávné i vzdálenější minulosti a připomnělo si události i lidi, kteří již nejsou mezi námi. Tentokrát se jednalo o prvomájové oslavy sedmdesátých a osmdesátých let minulého století, 60. let fotbalu v K. Řečici, materiály P. Josefa Šlechty z let šedesátých i hraná tvorba z počátků filmografie skupiny Casbena. Velká část materiálů pocházela tentokrát od nadšeného filmového amatéra Karla Klásky, který se dočkal zaslouženého potlesku od publika. Večer doprovázel zasvěceným komentářem Karel Sláma a publikum se nejen dobře bavilo, ale i vzpomínalo na dobu minulou. V digitalizaci filmových materiálů chceme i nadále pokračovat a již teď je možné se těšit na další díl, který se připravuje na podzim letošního roku.

MVDr. Petr Nekut

Piráti z Kardašbiku aneb Dětský den 2015

Letos se oslava Dne dětí nesla v pirátském duchu, kdy hlavním úkolem dětí bylo projít tradiční 2 km dlouhou cestu, na jejímž konci dostaly osvědčení o složení pirátských zkoušek.

Na úvod se na hřišti představil kroužek country tanců Housenky, aerobik MŠ, ZŠ a Aerobik team Kardaška. Pak už u Jitky a Ilony děti obdržely pirátské průkazy a vydaly se na cestu plnou zážitků, úkolů a překvapení. Máme velkou radost, že mnozí v pirátských převlecích opravdu přišli.

Na první zastávce děti dostaly pořádné tetování od Ondry a Vojty, jako se pro správného piráta hodí. S Jarkou navazovaly stužky na námořnické lano a pokračovaly do Baru u dvou pirátek Dany a Petry, které pro ně měly za splněný úkol připravené rumové koule a drinky – samozřejmě nealko. Na dalším stanovišti u Jany a Marušky děti skládaly velké puzzle, a pak už na ně čekal další zajímavý úkol - hledání zlatých mincí v písku. Piráti Jana, Bára a Petr hlásili, že pravé zlaté mince našly opravdu všechny děti.

Pak už cesta malých pirátů vedla na pořádnou hostinu k Šenymu, Tomášovi a tajemným pirátkám, kde se zavázanýma očima děti hádaly dobroty, které se jim dostaly na mlsné jazyčky.

O kus dál, na hladině rybníka v „Zátoce pěn“ se pohupovala loď, na břehu byly připravené praky a kamínky a úkolem bylo loď trefit. Zajímavé bylo, že prak už opravdu není moderní, a mnohé děti nejprve Jana s Eliškou musely naučit střílet, ale některé měly naopak přesnou

mušku hned na první zásah. Tři krásné pirátky Lenka, Romča a Iva měly dále pro děti připravenou tzv. opičí dráhu a za úspěšné zdolání dětem rozdávaly přívěsky na krk s dozajista pravým drahokamem. U hradu stála pirátská kuchyně, oheň hořel, z kotlíku se kouřilo a děti pomáhaly Radce a Markétě krájet brambory, mrkev, jablka a zelí na pravou pirátskou „polívku“. Nikdo si prstík neuříznul, a tak za odměnu dostaly děti alespoň prst upečený. Pěkná pirátská banda Anet, Kačka a Terka, byla připravená za hradem, kde bylo úkolem lovit v kádi ztracené klíče, že by od velké truhly s pokladem, která čekala na konci cesty? K té už zbýval jen kousek, zbývalo jen přebrodit s pomocí Šárky, Denisy a Báry řeku plnou žraloků a pak už opravdu děti došly na konec k truhle plné dobrot, kterou střežily Verča, Kristýna a Aneta. Dětem cestou vyhládlo a tak jako tradičně Česta s Františkem pekli dětem výborné buřty do zlatova a Věrka s Danou uhasily i žízeň pirátů.

Občerstvení a dobroty pro děti věnovalo Město Kardašova Řečice.

Na hřišti s dětmi po celé odpoledne tancovala neúnavná pirátka Mirka s dcerou Karolínou, hasiči bavili děti nejen zpřístupněným hasičským autem, ale i stříkání hadicí na terč. Pod stanem pak dětičky mohly u Jiřiny malovat obrázky, ale největší zábavou byl určitě skákací hrad. Kdo si znaven lehl do trávy, mohl nakonec v klidu pozorovat na obloze modely letadel, které předváděli naši modeláři. Vysloužilý pirát Karel provázel svým lahodným hlasem všechny přítomné na hřišti a Fanda mu u toho výborně asistoval.

Počasí nám přálo, sluníčko svítilo a hrálo, děti byly úžasné, když jsme viděli s jakou vervou se pouštěly do zdolávání úkolů a překážek – děkujeme hlavně jim, že byly šikovné a že se s námi opět vydaly na cestu. Dále děkujeme nejen členům divadelního souboru, ale i všem ostatním, kteří pirátské odpoledne pomáhali připravit. Tak zase příští rok a věřte, že se nebudete nudit. Ještě jednou všechno nejlepší k vašemu svátku, děti. ☺

Radka Volfová a Jana Chvojková

Sbor pro občanské záležitosti

Ve druhém čtvrtletí letošního roku oslavili významné životní výročí tito naši spoluobčané:

Božena Semrádová

Václav Maršík

Vlastimil Frait

Božena Nevrklová

Zdenka Novotná

Jaroslav Sedláček

Blažena Janů

Milan Boček

Antonie Hurtíková

Vlasta Kořínková

Miroslava Kovářová

Anna Suchá

Božena Kurková

Ladislava Vodičková

Jana Gindnerová

Karel Nevrkla

Zdeňka Šimanová

Marie Kubová

Marie Pospíšilová

Ladislav Babický

Božena Musilová

Pevné zdraví a spokojenost do dalších let!

Jana Chvojková, Zdeňka Bzonková

Za Karlem Klaškou

Každému, kdo se aspoň trochu zajímal o dějiny Kardašovy Řečice, nemohlo uniknout, že společenský život obce často úzce souvisel s aktivitami místních učitelů. Kulturní, sportovní a všeobecně spolkové dění by bylo v našem městě mnohem chudší, kdyby se věnovali, byť sebepoctivěji, pouze své pedagogické činnosti. Bohužel i oni jsou však smrtelní a opouštějí svět živých. 30. května postihl tento neodvratný lidský osud jednoho z nejobětavějších – Karla Klaška.

Narodil se 19. srpna 1928 v Třeboni v rodině odborného učitele, obecnou školu však dokončil v Humpolci, kde se stal jeho otec okresním školním inspektorem. V tomto městě začal mladý Karel také studovat gymnázium. Do osudu rodiny však zasáhla velmi tragicky válka, když otec nepřežil věznění v terezínské Malé pevnosti. Středoškolská studia dokončil Karel Klaška v Praze.

Přestože jeho mladá léta zkomplikovalo vážné onemocnění ledvin, podařilo se mu naplnit životní sen a stát se učitelem, čímž navázal na rodinnou tradici (z genealogie Klaškova rodu lze vyčíst, že se z něj a z blízkého příbuzenstva věnovalo

tomuto povolání od první poloviny 19. století až do dnešních dnů minimálně 10 mužů a 4 ženy!). Svoji pedagogickou dráhu zahájil na dvoutřídní v Pluhově Žďáru, odkud byl po dvou letech v roce 1956 přemístěn do Kardašovy Řečice, v níž tehdy již i bydlel a později zde založil vlastní rodinu. Na místní škole vyučoval biologii, chemii a práci na pozemcích, předměty, které dálkově vystudoval na Pedagogické fakultě v Č. Budějovicích, byl zde však řadu let také výchovným poradcem.

Karel Klaška měl velmi kladný vztah k moderním vyučovacím pomůckám, jejichž používání na škole propagoval. Rád proto promítal žákům filmy nebo diapozitivy a zároveň vedl fotografický kroužek, a poskytl tak základní ponaučení i svým nástupcům v tomto oboru, mezi něž dnes patří vedle jiných F. Čech, bývalý kameraman České televize, V. Nekut ml., K. Sláma či F. Beneš. Kromě toho vedl též radiokroužek a s p. Bumbrlovou a Dlouhou rovněž turistický oddíl.

Pro život obce však měly zásadní význam především jeho rozsáhlé společenské aktivity. Kromě toho, že byl činorodý v řadě spolků – ve Svazarmu, Obci baráčníků i mezi místními zahrádkáři a chovateli – poskytl našemu městu neocenitelné služby jako dokumentarista veřejného dění. Při Osvětové besedě založil řečické fotonoviny a snímky pro ně často zpracovával dlouho do noci. Místních akcí se však nezúčastňoval jen s fotoaparátem, ale i s kamerou, a tak díky němu vznikly cenné dokumenty z mnoha řečických oslav, kulturních pořadů, akcí pro děti, výstav, stejně jako sportovních událostí.

Karel Klaška měl otevřenou, přátelskou povahu, smysl pro humor, rád druhým ve škole i v obci poradil a pomohl. Je potěšitelné, že i když se ze společenského života pro vysoký věk a s ním související zdravotní problémy v posledních letech vytratil, ujali se jeho díla František Beneš a Karel Sláma, kteří s podporou MěÚ zajišťují mj. digitalizaci filmových materiálů z těch, jež obětavý řečický patriot natočil. A je dvojnásob potěšitelné, že první projekce dochovaných dokumentů (jednalo se o dva nově sestříhané a komentářem doplněné snímky z roku 1973) proběhla v dubnu letošního roku, tedy ještě za života jejich tvůrce. Věřme, že se tato náročná práce podaří oběma nadšencům pro filmové mapování života naší obce v 2. polovině 20. století dokončit a odkaz skromného, o to však pracovitějšího řečického učitele a veřejného činitele Karla Klašky zůstane zachován i pro další generace.

Jan Frolík

Sběr papíru a pet víček

Sběr papíru a pet víček byl ukončen. Třídní učitelé předali p. u. Zikešové seznamy žáků s počty nasbíraných kilogramů. Nasbírali jsme za celý školní rok 31 490 kg starého papíru a 675 kg pet víček. Zachránili jsme skoro 315 stromů na naší planetě.

Peníze budou použity na odměny pro děti, a to:

1. Menší děti pojedou do Pohádkové kovárny v Selibově, kde pro ně bude připraven zajímavý program, navštíví muzeum, opečou vuřty. Výlet zakončí obědem v restauraci - kuřecí řízek s bramborovou kaší.
2. Starší žáci pojedou na výlet TEP faktor v Chotilsku, kde si zasoutěží jako v pevnosti Boyard.
3. Sladké odměny.
4. Knižní odměny.
5. Odměny s překvapením pro sběrače, kteří přinesli více jak 1 000 kg papíru.

Děkujeme všem rodičům, prarodičům a přátelům školy, kteří nás podporovali a papír do školy přinášeli. Vážíme si Vaší ochoty, pomoci a dobrého příkladu pro naše žáky. Děkujeme panu školníkovi a paním uklízečkám za pomoc při evidenci a ukládání papíru, za pomoc při svozu.

Děkujeme všem žákům 9. třídy za celoroční nakládku papíru.

Milena Zikešová

Den otevřených dveří a Den dětí v Žižkových kasárnách

Ve čtvrtek 28. 5. 2015 se ve vojenských kasárnách v Jindřichově Hradci konal Dětský den, který organizovali profesionální vojáci tamní osádky. Celé akce se zúčastnilo téměř tisíc účastníků z různých škol Jindřichohradecka.

Z naší školy tuto atraktivní podívanou navštívilo 15 žáků z 2. A. Programem byli nadšeni, neboť si mohli všechno osahat, vyzkoušet a zeptat se mladých vojenských odborníků. Na programu bylo např. toto:

č. 1 - ukázka ručních zbraní a vybavení vojáka,	č. 6 - skákací hrad,
č. 2 - ukázka zdravotnického vybavení,	č. 7 - ukázka výcviku a boje zblízka,
č. 3 - ukázka spojovací techniky,	č. 8 - ukázka techniky PV3S-POKA a výdej
č. 4 - ukázka techniky KBVP PANDUR II,	č. 9 - stánek informačního střediska a ARMA
č. 5 - ukázka techniky LOV IVECO,	č. 10 - ukázka výcviku v lezení LT JAKUB

Nejvíce nadšení vyvolalo spontánní dovádění ve skákacím hradu, které organizovali dva vojáci, kteří měli přirozenou autoritu a dokázali děti vedle poučení o své bezpečnosti, zapojit do odměřování vymezeného časového intervalu na skotačení. K žádnému úrazu nedošlo zde ani na ukázce bojového umění, kde žáci se zatajeným dechem sledovali maskované vojáky ovládající hmaty a bojovou taktiku při svém případném napadení a ohrožení nepřítelem. O ručních zbraních, spojovací a zdravotnické technice se malí diváci dozvěděli hodně, neboť si všechno mohli vyzkoušet osobně. A to i vojenské bojové a dopravní prostředky! U proviantní techniky byla k vidění nefalšovaná polní kuchyně, u které byl všem přítomným nabídnut výborný sladký a voňavý čaj. Informační středisko testovalo žáky z nejrůznějších znalostí, a samozřejmě odměnou bylo plno sladkostí, omalovánky a nafukovací balónky. Ukázka lezení byla vskutku akrobatická a sklídila na závěr celého dopoledního programu velký aplaus. Celý prostor s vojenskými ukázkami byl doplněn kójemi s velkým množstvím fotografií zachycujících pěší, motorizovanou i vísadkářskou divizi.

Naši skupinu se sty účastníky vedla paní Zadražilová,

kteřé děkujeme za péči o nás a zodpovězení mnoha všetečných otázek. I všem ostatním vojákům patří velký dík a poklona za dokonalou organizaci tohoto Dětského dne, který navíc byl přívětivý i z povětrnostního hlediska.

Ostatním třídám doporučujeme navštívit příští rok tuto již tradiční vojenskou akci pro děti.

Mgr. Dagmar Vyhlídková

Záchranný kruh v 2. B

Ve čtvrtek 7. 5. 2015 proběhl na naší škole projektový den Záchranný kruh. Na stanovištích se děti seznámily s prací policistů, hasičů. Nejvíce se jim líbil maskot hasičů v dresu Jaromíra Jágra - aktuální v době mistrovství světa. Každý chtěl jeho dres. A domů. A hned. Zkusily si jízdu na koloběžce, obléci se do hasičského obleku. Vyzkoušely si zaměřování vozidel na vozovce, měření rychlosti. Prohlédly si auto dobrovolných hasičů z K. Řečice. Ze všeho nejvíce se dětem líbila beseda s hasiči z integrované linky tísňového volání 112. Dozvěděly se spoustu zajímavých informací - např. za 1 den přijmou na této lince 500 volání. A víte kolik lidí je opravdu v nouzi, kolik z 500 volajících potřebuje skutečnou pomoc, komu hoří dům, kde uniká plyn, kde se stala autonehoda, kde spadl strom přes vozovku a ...? Zkuste hádat. 10. Zbývajících 490 je pouze tzv. planý poplach. Na posledním stanovišti bylo velmi hezké DVD s krátkými a poučnými situacemi - vypalování trávy, kapsaři, ...

Děkujeme p. u. Michalové za přípravu projektového dne.

PaedDr. Milena Zikešová

Projektový den na Základní škole Kardašova Řečice Záchranný kruh

Dne 7. 5. 2015 se na naší škole konal Projektový den nazvaný „Záchranný kruh.“

Konal se na základě Školního vzdělávacího plánu naší základní školy. Pro naše žáky a žákyně bylo připraveno pět stanovišť. Tři stanoviště zabezpečovali hasiči HZS Jindřichův Hradec, další dobrovolní hasiči města Kardašovy Řečice a poslední stanoviště zajišťovali policisté z dopravního oddělení Jindřichova Hradce.

Projektový den začal evakuací školy, jako kdyby hořelo. Evakuace byla provedena za 3 minuty. Poté přijela zásahová jednotka HZS Jindřichova Hradce a předvedla zásah při požáru. Autentičnost byla podmíněna sirénou a předvedením práce profesionálních hasičů. Stanoviště výukové zajišťovala kapitánka Kamila Mráčková s nadporučíkem Vladimírem Glovanem. Velice profesionálně a didakticky připravené poučení dětí o základních číslech tísňového volání a o tom jak se mají chovat při nenadálé situaci. Žáci a žákyně byli nadšeni, také paní učitelky i učitelé. Prezentace byla vedena v duchu konverzace, doplňování na magnetickou tabuli a reakce na otázky. Stanoviště vedené kapitánem Jiřím Jenísem bylo dětmi kvitováno velice pozitivně. Mohly si vyzkoušet oblek zásahový i protichemický a obdivovaly dýchací přístroj. Stanoviště poručíka Josefa Čelouda žáci 1. stupně nadšeně plnili, protože museli zdolat s ochrannými pomůckami na koloběžce slalom a také si vyzkoušeli oblečení našich hasičů.

Další prostor byl věnován dopravní policii Jindřichův Hradec, kde podporučík Jan Prokeš, podporučík Stanislav Fiala a strážmistr Ivana Mihulcová předvedli vybavení policejního auta, radar a starším dětem testy na alkohol a psychotropní látky.

Nedílnou součástí našeho dne bylo i stanoviště dobrovolných hasičů Kardašovy Řečice. Tomáš Tourek, Lenka Heřmánková a Vladimír Lejsek dětem ukázaly celý vnitřek hasičského speciálu Liaz a nového zásahového vozidla Ford Transít (DA) a vysvětlili funkčnost zařízení.

Co říci na závěr, počasí nám přálo, mnohému jsme se přiučili, něco nového zažili a část dovedností jsme si odnesli.

Děkujeme všem, kteří pro nás tento zajímavý den připravili, věnovali svou empatii, vstřícnost a dobrou vůli ve prospěch dobré věci!

Mgr. Lenka Míchalová (metodička prevence a organizátor akce)

Milí čtenáři a čtenářky,

15. dubna jsme v půl sedmé ráno vyrazili autobusem do Prahy. Ptáte se proč? Vítězové školního kola soutěže v recitaci se mohli s paní knihovnicí Jitkou Vondrkovou opět po roce zúčastnit slavnostního vyhlášení dětské knihy roku Čteme všichni – SUK 2014. V síni Boženy Němcové Památníku národního písemnictví po vyhlášení proběhla autogramiáda a my jsme se setkali s oceněnými autory. Nechyběla mezi nimi Ivona Březinová ani Miloš Kratochvíl a další. Zašli jsme do Svatovítského chrámu, seběhli jsme cestou po starých zámeckých schodech a vydali jsme se přes Karlův most na Staroměstské náměstí zhlédnout Staroměstský orloj. Nechybělo ani občerstvení na Václavském náměstí.

Počasí nám přálo a všem se výlet líbil. Děkujeme Městskému úřadu v K. Řečici za uhrazení cestovného a paní Vondrkové, která nás přihlásila a vzala s sebou do Prahy.

A. Brunner, Z. Jechová, E. Marsová, D. Králová a H. Vaníčková, žáci ZŠ a MŠ K. Řečice
Iva Nováková – pedagogický dozor

Výletní dny jsou inspirující

vlásenkářů.

Na letišti PRAHA jsme poznali zázemí mnoha zajímavých míst a profesí. Viděli jsme provoz a shon na odbavovacích plochách, dostali se do blízkosti přistávání a startů letadel různých světových leteckých společností, atd. Dvě hodiny naše posádka v letištním autobusu sledovala zákulisí letiště, které nám poskytlo neopakovatelný zážitek. Prostě jsme si užili atmosféru cestování z druhé strany.

Poněvadž nám povětrnostní podmínky přály, udělal se pro žáky hodinový piknik v příletištním parčíku. Na zpáteční cestě domů jsme navštívili oblíbené občerstvení v Mc'Donaldu. Tam děti využily i venkovní herní prvky. V podvečer si rodiče vyzvedávali u naší školy svou unavenou ratolest, která byla obohacena spousty zážitky a dojmy.

Výlet se jistě vydařil a líbil i dalším třídním kolektivům naší školy. Budeme ještě dlouho vzpomínat.

Mgr. Dagmar Vyhlídková

Z knihovny

Ve středu 15. dubna 2015 proběhlo v památníku národního písemnictví na Strahově slavnostní vyhlášení výsledků 22. ročníku celostátní ankety dětských čtenářů „Suk-čteme všichni“.

Do ankety o nejoblíbenější knížku pro děti vydanou v uplynulém roce se zapojilo více než jeden a půl tisíce mladých čtenářů ze všech koutů naší země.

Výsledky byly vyhlášeny za přítomnosti spisovatelů, ilustrátorů, zástupců nakladatelství a samozřejmě i za účasti zástupců dětských čtenářů z celé republiky. Včetně pěti úspěšných

malých recitátorů z naší školy, spolu s paní učitelkou Ivou Novákovou.

Na závěr se uskutečnila velká autogramiáda oceněných tvůrců českých knih pro děti.

Kromě jiných udílených ocenění bylo vyhlášeno 20 nejčtenějších knih roku 2014.

Této ankety se zúčastnilo 37 malých čtenářů naší knihovny. Malí čtenáři měli za úkol vyplnit hlasovací lístek. Z 37 vyplněných lístků bylo 24 pro knihu Jana Lebedy o skřítku Medovnickovi. Tato kniha, Medovnick a řeka Modrávka, získala celkové 2. místo.

Z došlých hlasovacích lístků bylo vylosováno 50 dětí, které obdržely knižní cenu. Mezi těmito padesáti vylosovanými byl i čtenář naší knihovny, Petr Kasper. Knižní ceny byly vylosovaným dětským čtenářům rozeslány do poloviny května.

Od loňského září měli malí čtenáři možnost vyplňovat komiksové „vysvědčení“ knihovně. Byl spuštěn již 5. ročník KAMARÁDKY KNIHOVNY. V současné době byly zveřejněny výsledky a naše knihovna se dělí s knihovnou v Chlumu u Třeboně o krásné 4. - 5. místo.

Jitka Vondrková

Aerobic team Kardaška

Letošní rok byl opět bohatý na různá vystoupení a na závody, kterých jsme se zúčastnily. Jako již tradičně jsme se během roku objevovaly s naší sestavou Mr. Bean na nejrůznějších společenských akcích v Kardašově Řečici a okolí. Zúčastnily jsme se také nejrůznějších soutěží v aerobiku, kde jsme se velmi dobře umístily. Byly jsme soutěžily v Jindřichově Hradci, v Plzni,

v Pardubicích, v Českém Krumlově, v Praze a třikrát jsme byly na závodech v Českých Budějovicích. Mezi naše největší úspěchy v letošní sezóně patří 1. místo v soutěži „Děti fitness aneb sportem proti drogám“ v Českých Budějovicích, kde jsme také získaly postup na mezinárodní finále této soutěže do Prahy. Poté jsme získaly 1. místo na soutěži „Power of dance“ v Českých Budějovicích. Dále jsme získaly 1. místo na soutěži „Krumlovské tancování“, kde jsme letos poprvé soutěžily v kategorii Profi.

Účast na těchto soutěžích je samozřejmě velmi nákladná a bez pomoci našich sponzorů bychom se těchto soutěží mohly jen těžko zúčastnit. Proto bych tímto chtěla poděkovat

městu Kardašova Řečice, firmě Delta Kardašova Řečice a paní MUDr. Iloně Žídkové, za poskytnutí sponzorských darů. Dále bych chtěla velmi poděkovat rodičům, kteří mi během celé sezóny pomáhali jak při nejrůznějších vystoupeních, ale také s dopravou na závody.

Naše sezóna se už pomalu blíží ke konci, takže jestli jste nás letos ještě neviděli, přijďte se na nás určitě podívat na Pouťové pódium.

Mgr. Jana Müllerová, trenérka

Model klub, Šikulky, letošní školní rok a Kapr v luftě

Je pravdou, že jsem svými články vynechal několik vydání tohoto místního čtvrtletníku. Dílem zaneprázdněností a dílem toho, abych nenudil stále se opakující činností. Závěr školního roku a červen jako takový je ovšem něco jiného. Běžně organizace i jednotlivci bilancují na konci roku kalendářního, v našem případě je to maličko jinak.

Začátkem června končí činnost v našich kroužcích a pořádáme poměrně velkou akci týkající se našeho koníčku – leteckého modelářství. Začneme však popořádku a věnujme se nejdříve našim kroužkům. Většina pravidelných čtenářů ví, že naše sdružení organizuje či zastřešuje dva vlastně tři kroužky. Dlouhodobě jsou to malí modeláři, výtvarný kroužek Šikulky a teprve druhý rok kroužek přírodovědný.

Kroužek modelářů, stejně jako Šikulky působí již ve stabilizovaném, dobře vybaveném prostoru v kulturním domě, který nám poskytlo naše město a patří jim za to velké poděkování. Roky minulé byly na zabezpečení kroužků složitější, ale nyní je situace pro naši práci daleko snazší. Máme odpovídající zázemí a obě odbornosti mohou snáze spolupracovat.

Modeláři mají nyní dostatečně vybavenou dílnu, kde se děti pod dlouholetým vedením Michala a Lukáše Voseckých věnují především prvním krůčkům důležitým pro tohoto koníčka. Je jasné, že činnost v kroužku nemůže nahradit zájem dítěte zcela, že je třeba jej podpořit z domova a vytvořit mu případně podmínky pro další rozvoj. Kroužek a jeho působení jej může nasměrovat, o což se otec a syn Voseckých snaží, seč jim síly stačí a patří jim za to naše velké poděkování. Není jednoduché děti zvládnout, přimknout je k pečlivé a přesné práci, aby jejich výsledky modelaření byly použitelné pro soutěže, kterých se snažíme účastnit.

Šikulky se po letech působení staly pevnou nabídkou pro práci v kroužcích se školními dětmi. A nejenom to. Jejich činnost je vidět i na městských akcích, na vánočních trzích a i jinde, kde je potřeba. Pomáhají s výzdobou plesů i jiných společenských akcí pořádaných městem. I ony získaly od města odpovídající zázemí provedením úpravy v nevyužívané kuchyni vinárny kulturního domu. Děti si na změnu působiště oproti přízemí radnice rychle zvykly a vše probíhá jak má. Možná je to pro některé dále než dříve, ale s tím se nedá nic dělat a popravdě řečeno už nechceme. Jsme spokojeni s tím, jaké prostory nyní máme. Kroužky vede několik žen, které si od dětí nechávají říkat „teto“ a pravidelně každé úterý se jim věnují. A právě jim samozřejmě patří velké poděkování. Rád bych je zde uvedl. Jedná se o Radku Volfovou, Janu Karasovou, Marii Benešovou, Lenku Žákovou a Martinu Filípkovou za občasné výpomoci Jarky Vlkové. Zdá se vám, že je jich hodně? Já myslím, že ne. Když si uvědomíme, že je na každý týden potřeba připravit jiný výrobek, nakoupit materiál a pak se všemi dětmi vyrobit, tak je to tak akorát. Na tomto místě článku musím zmínit, že nám naše činnost nese určité plody v podobě spolupráce se staršími dětmi, které se k nám vrací a chtějí pomáhat. Jako první „mladou tetu“ uvádím Alenu Královou, která pravidelně dochází a věnuje se těm nejmenším. Je velice hezké, že se všechny tety snaží dětem jejich působení v kroužku různě ozvláštnit. Jedním ze způsobů jiného působení v kroužku byla návštěva u místní malířky keramiky – u Miloslavy Pomijové. Dětem se v jejím ateliéru moc líbilo a výrobky v podobě talířků či hrnečků, které si odnášely, byly důstojným dárkem ke Dni matek. Musím ještě zmínit, že uvedené dámy se uvolily nad rámec své činnosti i k tomu, že dětem uspořádaly v závěru kroužkového roku výlet do Prahy, který se všem moc líbil. Společně navštívili muzeum Království železnic, projeli se lanovkou na Petřín, vyšplhali až na vršek rozhledny, a na zpáteční cestě se zastavili v Čapím hnízdě. Myslím, že to není úplně běžné a je třeba, aby i tato skutečnost zde zazněla.

Pokud jsem hovořil o jakémsi bilancování, tak se musím dotknout i naší akce Kapr v luftě. Letos jsme pořádali již desátý jubilejní ročník. Akce se stala mezi vystupujícími modeláři a širokou veřejností velmi oblíbenou. Letošní ročník byl pro nás určitým způsobem zavazující, a proto jsme neponechali nic náhodě. Snažili jsme se pro všechny – modeláře i diváky zajistit maximální servis a osobně si myslím, že se to opravdu podařilo. Musím zde zmínit, že to nebylo jednoduché a bez finanční i materiální spolupráce mnoha osob či organizací by se nám to jen těžko povedlo. Dovolte mi, abych zmínil ty nejvýraznější: Kamil Němec, Město Kardašova Řečice, Obec Pleše, Rolnické družstvo Plevís, Truhlářství Radek Kadlec, Čestmír Hlaváček st. a mnoho jiných, kteří přiložili ruku k dílu. Tentokrát nám pomáhal i místní divadelní spolek, bez kterého bychom se v určité části

příprav jen těžko obešli. Dále musím zmínit i místní dobrovolné hasiče, kteří opravdu účinně přispěli k pohodě během parného odpoledne a nemalou část diváků svlažili rozprášenou vodou.

Program byl nabitý od samého začátku až do večera a celý den byl doprovázen ozvučením Františka Beneše a bezvadně připraveným komentářem Karla Slámy, za což si odnesl několikéré poděkování vystupujících. Celé odpoledne se bylo nač koukat a večer bylo možné strávit společně u živé hudby na parketu. Musím jen říci, že množství diváků a večerních hostů bylo zřejmě poznamenáno mimořádně horkým počasím, které ten den panovalo. V tuto chvíli mohu jen poděkovat všem vystupujícím a všem organizátorům za zvládnutí této rozsáhlé akce a společně se těšit na další ročník – tentokrát již jedenáctý, který se bude konat v úvodu měsíce června roku 2016.

A co říci na závěr těchto několika vět? Snad ještě jednou všem poděkovat. Poděkovat přátelům, kteří nezištně obětují svůj volný čas dětem a snaží se je naučit něco hezkého, smysluplného pro další život. Poděkovat těm, kteří naši činnost ocení finanční či materiální pomocí. A poděkovat těm, kteří jsou ochotni pomoci, přiložit ruku k dílu v situacích, kdy to skutečně potřebujeme a je to pro nás významnou pomocí při organizaci našich akcí.

Na úplný závěr snad jen pozvání na podzim, který je před příchodem léta nekonečně daleko. Koncem září pořádáme na modelářském letišti v Pleších tradiční Drakiádu. Tak na to tatínkové pamatujte a připravte včas svým ratolestem nějaké podzimní soutěžní náčiní.

Za modeláře a šikulky všem čtenářům přeji krásné léto, příjemně strávenou dovolenou a na podzim na shledanou. Zvláště u přihlášek do našich kroužků, které jsou k dispozici na našem webu www.modelklub.eu, či již vytištěné v cukrárně U sportovce.

Ing. Milan Karas

Rybářské závody MO ČRS Kardašova Řečice

V sobotu 16. května 2015 se uskutečnily rybářské závody místní organizace Českého rybářského svazu Kardašova Řečice na bývalé požární nádrži v Mláce. Tuto vodní plochu využívá naše místní organizace jako součást vlastního revíru, na kterém platí zvláštní povolenka, a kterou nám obec Novosedly nad Nežárkou přenechala za symbolický nájem.

Závody byly ohlášeny na Výroční členské schůzi 21. 3. 2015, která proběhla v hostinci „Na terase“ u Ivana Bušty v K. Řečici, a již se zúčastnilo celých 22 % řádných členů naší místní organizace.

Předpověď avizovala krásné počasí a tentokrát se meteorologové opravdu nemýlili. Od 6. hodiny ranní se sjížděli první mistři prutu (alespoň si to o sobě myslí) a mohla začít prezentace. Po zaplacení stokorunového startovného a rozlosování míst k lovu byly přečteny „ředitelem“ závodu (Petr Semerád) propozice závodu. Pak už se jen čekalo, až se každý přemístí na své vylosované místo a v 7:00 byl vyhlášen začátek závodu. Závod probíhal ve dvou kolech s přestávkou. Po přestávce si každý vylosoval nové stanoviště. Zúčastnilo se 17 závodníků. 82 % z nich ulovilo minimálně jednu rybu a celkový úlovek činil 3.494 cm. Není bez zajímavosti, že první tři místa včetně největšího úlovku obsadila rodina Vyčítalových (1. Vyčítal Pavel ml., 2. Vyčítal Pavel st., 3. Vyčítal Petr, největší úlovek: Vyčítal Pavel st.). Díky štědrosti sponzorů mohlo být odměněno všech 17 účastníků.

V těchto závodech jde především o zábavu, a tu si doufám, všichni užili. Závody byly již čtvrté v pořadí a pořádány mohly být především díky laskavé podpoře sponzorů, kterými byly: obec Novosedly nad Nežárkou, město Kardašova Řečice, Sdružení Bukovská voda, DELTA Kardašova Řečice a. s., Auský Jaroslav, Čermák Jiří, Holeček Radek, Martin Václav, Naidr Petr. Věcné ceny přidali také pánové Ouška Václav, Kotek Vlastimil a Hlaváček Jan. Tímto by chtěla naše místní organizace poděkovat všem sponzorům a věříme, že nám zachovají přízeň i do dalších ročníků rybářských závodů.

Petr Semerád, jednatel MO

Fotbalová radost

Předposlední dubnový víkend byl na našem sportovním hřišti plný fotbalu a nutno říci, že tentokrát velmi úspěšného. Již v pátek zaplnili zelenou plochu ti nejmenší a byla radost se dívat na jejich snažení a chuť do hry. V sobotu pak naše první mužstvo přivítalo své soupeře z Nové Bystřice, kteří se v tabulce pohybují nad ním, a zápas byl o to důležitější. Zpočátku vyrovnané utkání se v prvním poločase po několika šancích hostů otočilo v náš prospěch po brankách Pozníčka a poločas byl velmi nadějný. Cmunda šla na odbyt a pivo chutnalo o to více. Začátek druhého poločasu byl ve znamení tlaku hostů, kteří však zahodili i ty největší šance a zákonitě přišel trest v podobě třetí branky z naší strany. Utkání se pak pouze dohrávalo a skončilo výsledkem 4:1 v náš prospěch. Body naše mužstvo velmi potřebovalo a tímto vítězstvím se vzdálilo od sestupového pásma. V neděli pak uspělo i naše druhé mužstvo a tento fotbalový víkend přinesl našemu fotbalu jenom radost.

Mladí hasiči soutěžili

V sobotu 9. května bylo naše hřiště svědkem celookresní soutěže mladých hasičů Plamen. Více než 200 účastníků spolu se svými vedoucími zcela zaplnilo obě hřiště, na kterých místní hasiči připravili soutěžní dráhy i nezbytné zázemí pro tak náročnou akci.

Po slavnostním nástupu, kterého se zúčastnil i ředitel okresního HZS, se naplno rozběhly soutěže v několika kategoriích a obě hřiště byla zcela zaplněna. Soutěž řídilo 15 rozhodčích. Posuzovala se nejenom rychlost při požárním útoku, ale i odborné znalosti spojené s činností dnešních hasičů. Odpoledne pak převzali vítězové a ostatní účastníci ceny z rukou ředitele HZS a starosty města a rozjeli se do svých domovů.

Celou soutěž připravili a zajišťovali místní hasiči a zvládli tak náročnou akci bez problémů. Všichni účastníci byli spokojeni a ocenili zázemí, které naše město pro pořádání podobných akcí vytvořilo v areálu hřiště.

MVDr. Petr Nekut

... Také prosím, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli...

(Jan Hus v dopisu z Kostnice 10. 6. 1415)

V letošním roce si připomínáme 600. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa, universitního učitele a kněze, jenž kritizoval představitele katolické církve, kteří nežijí podle křesťanského desatera a nemají tedy právo požívat úcty a poslušnosti věřících. Veřejně odsuzoval církev za prodávání odpustků a současně i křesťany, kteří se jejich kupováním mohli snadno zbavovat viny za své hříchy. Protestoval i proti vymáhání poplatků za křty, pohřby, mše a modlitby. Zdůrazňoval nutnost celkové reformy katolické církve, která jej obžalovala z kacířství a uvrhla do klatby. Měl své názory obhajovat před koncilem v Kostnici, to mu však v podstatě nebylo řádně umožněno, byl odsouzen k trestu smrti a 6. července 1415 upálen na hranici. Jeho popel pohltily vody Rýna. Husova smrt způsobila postupnou radikalizaci společnosti, která vyústila v Čechách v husitské revoluční hnutí, jež bylo ukončeno až v roce 1436 Jihlavskými kompaktáty. V Království českém a Markrabství moravském byla završena reformace povolením dvojí víry. Tím se otevřela cesta protestantismu a pozdější svobodě vyznání.

V 19. století se stal Jan Hus jedním ze symbolů českého národního obrození. V roce 1869 se připomínalo 500. výročí jeho narození, neboť tehdy se předpokládalo, že se J. Hus narodil v roce 1369. (Dnes se uvádí „kolem roku 1370.“) Velkolepé oslavy byly v podstatě demonstrací proti vídeňské vládě. V české veřejnosti to od rakousko-uherského vyrovnání v roce 1867 stále vřelo.

Češi se nemohli smířit s uznáním státoprávních nároků Uherska, podepřeným korunovací císaře Františka Josefa uherským králem. Země Koruny české se naplnění svých historických práv nedočkaly a český protest se vybíjel v demonstracích, táborech lidu, zejména na mýtických místech, jako je Říp, Blaník, Vítkov, s mnohatisícovou účastí, ale i na mnoha dalších místech po celé zemi. Z Vídně si Češi demonstrativně odvezli korunovační klenoty, které tam byly uschovány před Prusy v r. 1866. Konaly se pompézní národní akce, jež měly národu pozvednout sebevědomí. Slavnost položení základních kamenů Národního divadla v květnu 1868 měla stotisícovou účast. Podobně se i pětisté výročí narození Mistra Jana Husa stalo příležitostí k velké národní demonstraci a také projevům slovanské vzájemnosti, jejíž podpora sílila. Oslavy Jana Husa se v roce 1869 pořádaly od pozdního jara až do podzimu na mnoha místech, za účasti spolků, studentstva a široké veřejnosti. V Praze se konala slavnost v sobotu 4. září na Betlémském náměstí, Prahou prošel mohutný průvod, Tylovo divadlo uvedlo představení Jan Hus, v knihkupectví Jaroslava Pospíšila na Václavském náměstí prodávali odlitek pamětního medailonu Jana Husa po jedné zlatce. Delegáti z Prahy odjížděli navečer ověnčeným vlakem do Husince, kam se sjížděli či pěšky přicházeli poutníci ze všech končin českých zemí, aby uctili památku Mistra Jana Husa na slavnosti v pondělí 6. září.

Připomeňme si tehdejší události vzpomínkou Jaromíra Hrubého, který se jako student slavnosti zúčastnil. Bylo to o prázdninách, jež se tehdy držely od 1. srpna do konce září. Domluvil se s několika spolužáky a společně se pěšky, jak jinak, vydali do Husince. Dejme mu tedy slovo:

„Již v Hradci usnesli jsme se čtyři, Kalaš, Frič, Štulc a já, že se slavnosti zúčastníme. Štulc byl na cestách někde v severovýchodních Čechách a měl ujednáno s Kalašem, že v neděli 5. září, den před slavností, přijede do Budějovic, on že tam na něj počká a společně půjdou do Protivína, shromaždiště všech slavnosti se účastnících studentů. Já s Fričem jsem měl přijít rovnou do Protivína, a proto Frič v sobotu přišel do Řečice na nocleh. Vyhledal jsem na mapě nejkratší spojení do Protivína, asi deset hodin chůze vzdáleného. Počasí bylo krásné, cesta veselá. Každou chvíli jsme potkávali svátečně vystrojené vesničany, ubírající se do kostela. Před Dráchovem spatřil jsem prvně stavbu hráze železniční dráhy Franze Josefa. Za Dráchovem jsme odbočili ze silnice a šli loukami a poli přímo od vesnice k vesnici, až v jedné, ještě daleko před Týnem, jsme se zmoženi vedrem posilnili v hospodě pivem a chlebem na další cestu. Došli jsme k tábořské silnici, kde nám přišel vhod povoz, jenž nás asi půl hodiny svezl. Okolo čtyř hodin po poledni blížili jsme se k Týnu, což nám lidé, jež jsme potkávali, potvrzovali, leč my nic neviděli. Až jsme došli na kraj planiny a před sebou uviděli příkré skalnaté stráně, stržemi a strouhami rozřezané a pod jejich patami teče Vltava. Jen kousek jsme popošli, a opět jiný obraz, konečně vystoupil Týn z úkrytu. Zašli jsme do hospody, vypili po sklenici piva a vydali se na další cestu. Na Vltavě uviděli jsme velikánské lodě, obilím naplněné, právě se k odjezdu do Prahy chystající. Přešli jsme most, a začali slézat stráně. Šlo to již hůře, cesta byla namáhavá, dál vedla křivými polními cestami, pěšinami, přes louky a pole. Do Protivína byly ještě čtyři hodiny cesty. Za soumraku zašli jsme zase do hospody a pak chvátali po silnici k Protivínu. Hvězdy už jiskřily na obloze, když jsme dorazili do poslední vesnice před Protivínem. Vzdor tomu, že jsme byli již unavení a zesláblí, a že jsem si já puchýř udělal, který mi velice v chůzi svou palčivostí vadil, zrychlili jsme krok, neboť od Protivína vítaly nás už rakety ohňostroje, uspořádaného na počest všem přicházejícím hostům. Před samým Protivínem překročil jsem poprvé s patřičnou úctou železniční koleje. Protivín celý osvětlen, slavnostní výbor úřadoval v měšťanské besedě. Tam hned ujal se nás jeden občan protivínský, vzal nás k sobě domů, počastoval večeří a doprovodil zas do besedy k zábavě. Důtklivě nám na srdce kladl, abychom na nocleh přišli. V besedě už všechny stoly obsazený. Kalaše jsem hned našel, usedli jsme spolu ke známým a bavili se dobře, vzdor únavě. Rozjaření dostoupilo vrcholu, když se do besedy dostavila deputace dam pražského Amerického klubu. Když jsme se konečně odebrali na nocleh, nemohl jsem dlouho usnout, snad na hodinu jenom jsem zdříml a znovu se vzbudil. Věděl jsem, že už neusnu, a tak jsem vstal. S Kalašem a ostatními jsme šli na nádraží, podívat se na příjezd vlaku. Ten však stále nejel, museli jsme se vrátit, abychom nezmeškali odjezd vozů do Husince. Když se dlouhá řada vozů dala do pohybu, hudba zahrála národní hymnu a my zpívali. Povětrnost byla příznivá a za hodinu jsme byli ve Vodňanech, slavnostně ozdobených, kde nocovali hlavně poutníci z Prahy. Na straně k Husinci čekala již řada povozů na náš příjezd. Četa praporečnicků s tasenými

rapíry obklopila akademický prapor v čele průvodu asi tří set studentů. Takto jsme prošli městem. Mezi prapory vyjímali se prapory kostnický, červený a černý s plamenným kalichem. Usadili jsme se na vozech, pomalu se rozednilo a my vyjeli k Bavorovu a Strunkovicím. Cestou se přidávaly další povozy i zástupy poutníků. Silnice stále se zatáčí a při každém záhybu nové a nové krásy krajiny se odhalují. Brzy ukázal se hrad Helfenštýn, jenž po celou cestu tvář od nás neodvracel. Bavorov opět slavnostně vyzdoben, ve městě slavobrána, všichni nás vítají srdečnými pozdravy. Vesele ubíhala cesta podle Blanice k vyzdobeným Strunkovicům. Zpěv a veselé hovory krátily cestu. Krajina je zde už hornatější, cesta křivolačejší a srážnější, jelo se již jen krokem. Banderia střídají se s povozy, za nimi zástupy pěších, venkované v národních krojích, sokolové v malebném svém obleku. K desáté hodině blížíme se k Husinci. Asi čtvrt hodiny před Husincem slézáme s vozů, řadíme se ve skupinách kolem tabulek spolků. Ze všech stran valí se zástupy rozličných korporací v stejnokrojích s prapory. Diváci zaujímají místa na stránkách podél cesty. Před Akademickým spolkem studentů se spolkovým praporem v čele, jde řada družiček, před nimi hudba. Na náměstí v Husinci vítá nás slavobrána s pozdravem ve všech slovanských i jiných evropských jazycích. Procházíme Husincem až k domu s nápisem „Toto sídlo staré vítá hosty jaré,“ v němž poprvé ušel svět veliký Jan. Nebylo domku, aby nebyl ověnčen. Prapory vlály ze střech, všechna okna obsazena diváky, volajícími stále Na zdar!, jimž ze sterých hrdel odpovídáno hromovou ozvěnou Na zdar! Sláva! Před Husovým domkem tribuna pro řečníky, naproti tribuna pro vzácné hosty. První vystoupil na tribunu Karel Sladkovský, líčil život Husa, zásady jeho učení a význam jeho pro osvětu a svobodu. Jeho řeč přijata s tisícerým Sláva! od všech 50 000 poutníků (*některé zdroje uvádějí až 80 000*) Hrobové ticho nastalo, když řečník přistoupil k zahalené pamětní desce (*od Bohuslava Schnircha*), pokynul, rouška spadla a opět bouře s mohutným Sláva! Po Sladkovském mluvil Polák polsky, Rus rusky, Srb srbsky a Bulhar bulharsky. Nakonec vstoupil na tribunu Karel Sabina. Řeč jsem neslyšel, byl jsem příliš vzdálen. Po skončení slavnosti se vše odebralo za město na místo, kde stály stany s pivem a potravinami.

K páté hodině odpoledne jsme se vrátili do Husince a konečně si prohlédli rodný Husův dům, po požáru obnovený. Pak vydali jsme se na zpáteční cestu k povozům. Náš vůz jsme propásli a museli se vydat do Vodňan pěšky. Došli jsme do Strunkovic, kde nás dojel vůz, jehož majetník nás do Vodňan svezl. Zde jsme se odebrali do hostince na nocleh. Jen jsem ulehl, již jsem spal. Ráno jsme šli na prohlídku města, v poledne zašli do hospody, a tam čekali až do tří hodin, vlak přijížděl až o čtvrté. Koupili jsme si lístky do Budějovic, do čtvrté třídy k stání. Se zvláštním pocitem vzhlížel jsem k blížící se lokomotivě, první lokomotivě, kterou jsem kdy viděl.

V Budějovicích zašli jsme povečeřet do hospody, kde jsme přespali. Ráno nás Kalaš provedl městem. Krásné čtyřhranné náměstí s radnicí se starobylym průčelím, Černá věž, koňská dráha, Hardtmutova továrna, piaristický klášter, odtud už jsme mířili na pražské předměstí a k Hosínu. Na poledne jsme dorazili do Ševětína, kde jsme se posilnili a táhli dál k Neplachovu. Nejdelší úsek byl z Neplachova do Horusic, kde nás Kalaš zavedl k jakýmsi známým, jež nás nakrmili i napojili a my vesele pokračovali k Veselí. Navečer za chládku došli jsme do Řečice. Konečně byl jsem po čtyřech dnech zase doma. Nejmilejší byla mi postel, již jsem tělo na dobrých dvanáct hodin svěřil.“

Poslední věť dokážeme jistě s pochopením porozumět, když si představíme, co měl sedmnáctiletý mladík za sebou. Podle mapy lze snadno spočítat, že při velmi skromné stravě a nedostatku spánku ušel za čtyři dny zhruba 110 km.

Zdena Maršíková

(S použitím úryvku z připravované publikace o J. Hrubém - Slovanský sen)

Jan Hus a 600. výročí jeho tragické smrti

Spisovatel, teolog, kněz, kazatel a pedagog Jan Hus patří beze sporu mezi nejvýznamnější osobnosti českého národa a i proto jsem se

rozhodl poměrně něco málo o něm napsat a to pokud možno i s využitím seriózních zdrojů. V Kardašově Řečici je spojován s jeho jménem dům, který se nachází nedaleko náměstí v ulici Míru směrem na Tábor a Prahu. Tento dům byl vybudován zásluhou Českobratrské církve evangelické krátce po 1. světové válce. V současné době však poněkud osiřel. Snad to nebude trvat dlouhou dobu, protože protestantství má v K. Řečici dlouholetou tradici.

Mistr Jan, který dostal přídomek Hus pravděpodobně podle svého rodiště od svých spolužáků na Karlově univerzitě, se podle literárního spisovatele Bohumila Svozila narodil kolem roku 1370 v Husinci poblíže Prachatic. V Prachaticích možná též navštěvoval farářskou školu, kde získával postupně od místního faráře základy věrouky. Posléze na pražské Karlově univerzitě vystudoval artistickou fakultu, na níž získal /1396/ hodnost mistra svobodného umění /≠filozofie/ a kde 2 roky poté začal přednášet. Po vysvěcení na kněze /1400/ přešel na teologickou /≠bohosloveckou/ fakultu, po které pokračoval v učitelské a učenécké činnosti. Roku 1402 byl jmenován kazatelem v Betlémské kapli na Starém městě pražském. Zde kázal zhruba 10 let a to česky, což tehdy nebylo zvykem. Ve svých proslovech kritizoval zejména tehdejší římskokatolickou církev a obecný úpadek mravů. Nad veškeré církevní hodnostáře včetně papeže stavěl jako jediného svrchovaného soudce lidských skutků a navíc pravou hlavu církve Ježíše Krista. V tomto období se podle americké protestantské teoložky Ellen Gould Whiteové objevili v Praze 2 angličtí stoupenci reformátora /≠přetvářitele/ Johna Viklefa, kteří své působení zahájili verbálním veřejným útokem na papežovu autoritu. Avšak církevní úřady je záhy oba umlčely. Protože se tato dvojice nechtěla vzdát svého záměru, musela používat jiné metody. Naštěstí byli oba tak dobří malíři jako kazatelé a tak začali svou dovednost využívat. Na jednom z veřejných míst namaloval 2 obrazy. Jeden představoval Ježíše Krista, jak vjíždí do Jeruzaléma provázený svými chudě oděnými a bosými učedníky. Druhý znázorňoval papežský průvod - papeže oblečeného do drahého roucha s trojnásobnou korunou sedícího na nádherně ozdobeném koni v čele s trubači a v doprovodu skvostně oblečených kardinálů a prelátů. Kolem obrazu se údajně stále tlačily davy lidí. Obrazy podle Whiteové hluboce zapůsobily také na Husa a přivedly ho k hlubšímu studiu bible a Viklefových spisů. Po vydání Kutnohorského dekretu /1409/, kterým český král Václav IV. změnil dosavadní poměr hlasů ve vedení univerzity ve prospěch českých mistrů, byl Hus načas zvolen rektorem vysokého učení, což je dodnes nejvyšší administrativní a pedagogická hodnost. Oblíbený a hojně navštěvovaný betlémský kazatel byl přibližně v roce 1412 dán papežem do klatby za své ostré vystupování proti odpustkům /≠penězi zakoupené odpuštění hříchů/ jakožto nemravnému zdroji církevních příjmů. Nad Prahou byl vzápětí vyhlášen interdikt /≠zákaz církevních obřadů/. Mistr Jan opustil hlavní město a poté pobýval u svých šlechtických přátel a příznivců na Kozím hrádku u Sezimova Ústí a na hradě Krakovec u Rakovníka. I na venkově se snažil kázat, ale především zde psal svá stěžejní díla. Z hradu Krakovec se pak český reformátor vydal na pozvání říšského krále Zikmunda Lucemburského na cestu na koncil /≠církevní sněm stavěný ve své pravomoci nad papežem/ do říšskoněmeckého města Kostnice. Záhy po svém příjezdu byl však uvězněn a pak více jak půl roku žalářován za otřesných podmínek. Zesláblý a podvyživený byl předveden před tribunál a jako kacír byl odsouzen k smrti upálením. Doposledka se mu nabízela možnost vzít své názory na obrodu církve zpět. Ovšem i kdyby tak učinil, čekalo by na něj doživotní vězení. On ale neodvolal a trest podstoupil. Zemřel v plamenech 6. července 1415 v Kostnici na potupném místě /≠mrchovišti/ blízko Rýna, do jehož vody byl pak vysypán popel z jeho pozůstatků.

Je zřejmé, že Jan Hus byl v oné době středověku knězem katolické církve, takže za jeho pronásledování, věznění i upálení nese tato církev plnou zodpovědnost. Následný církevní i společenský rozkol v Čechách byl pak již jen logickým vyústěním nesmyslných rozsudků nejen nad Husem, ale i nad Jeronýmem Pražským, který též šířil Viklefovo učení. I z těchto důvodů na konci 20. století polský papež Jan Pavel II. začlenil Jana Husa do proudu církevních reformátorů, uznal jeho vysoký morální kredit a litoval jeho tragické smrti. Bohužel najdou se v naší společnosti i tací, leckdy kariérně významní lidé, kteří tuto osobnost betlémského kazatele označují za fanatika. To zavání určitou hloupostí a nepochopením jeho díla.

Otázkou tedy je, v čem spočívá skutečný odkaz Jana Husa. Jisté je, že nejvyšší duchovní autoritu viděl v osobě Ježíše Krista, nikoliv pak v hříšné skupině tehdejších kardinálů, kněží či v zhýralém papeži Janu XXIII. Husův morální apel, příklad víry a vytrvalost v ní povzbudily jeho

následovníky i v tom, aby stáli za evangelijní pravdou a bránili ji navzdory mučení a smrti. Příklad Ježíše a většiny jeho učedníků totiž nevede k zabíjení druhých, k vyhraněným sporům či k jakékoliv nenávisti. Vede především k lásce k bližním a ke snášenlivosti. To si myslím je i výzvou k soudobým církevním proudům katolickým, protestantským i pravoslavným. Rozhodně nelze Husův odkaz dochovaný i v jeho díle chápat jako před lety - totiž tzv. internacionálně proletářsky či dokonce nacionálně protiněmecky. Ostatně latinsky psaný spis „O církvi-De ecclesia“ vyjadřuje myšlenku, že pokud nežije biskup ani papež v souladu se zásadami křesťanství, nemohou se pokládat za členy církve a nezaslouží si úctu. Křesťan prý nemusí ani poslouchat příkazy, které jsou v rozporu s biblickým učením. „Výklad viery, desatera a páteře - Výklad víry, desatera božích přikázání a modlitby“ je mimo jiné výzvou pro pány, rytíře, měšťany a knížata, aby dbali na čistotu mateřského jazyka. Zároveň v díle vysvětluje, že být pravým křesťanem znamená Boha milovat, věřit Božímu slovu a podle toho také jednat. V „Postile - Velkém souboru kázání“ Jan Hus zajímavě popisuje či spíše zobrazuje tehdejší život lidí, kriticky a káravě vystupuje proti celkovému mravnímu úpadku doby. Mírou věcí je mu přitom prostota a chudoba původní apoštolské církve i čistota nábožensky vedeného života. Traktát psaný česky i latinsky „O šesti bludiech / =bludech/ - De sex erroribus“ se zamýšlí nad vztahem mezi církví a ateistickým světem. Spis „O českém pravopisu-De orthographia Bohemica“ přináší návrh na zjednodušení pravopisných pravidel, např. odstranění spřežek a zavádění diakritických znamének. V „Knížkách o svatokupectví“ mistr Hus za svatokupectví považuje skutečnost, pokud někdo vymáhá poplatky za církevní obřady /křty, pohřby, mše, modlitby.../ a přitom ani nevnímá chudobu mnohých věřících.

Zkrátka a dobře, Husův odkaz, jak už duchovní, morální či lingvistický je patrný a nabyt zejména v protestantském světě určitého nepřehlédnutelného významu a já jsem přesvědčen, že přetrvá i do dalších let.

Karel Hloušek

Městečko jihočeské krásy

Jsou v naší zemi města, jež přímo hýřivě vystavují svou malebnost na odiv – a jiná, jejichž krása je skrytá jako vzácná perla v lastuře. Je nutno obrazně otevřít tvrdou skořápku, aby její prostá krása byla nabídnuta našim očím. Takovým tichým a vlastně nenápadným městečkem je jihočeská Kardašova Řečice.

František Bílek kdysi napsal, že jižní Čechy jsou srdcem našich dějin i srdcem celého národa. Mají podivné kouzlo, přecházející ze zádumčivosti do zamyšlení, z pokorné radosti do vyrovnanosti. Pro hledače okouzlicích krás nebyly nikdy opomíjeným krajem.

Kardašova Řečice vznikla snad celkem nenápadně. Kraj byl částkou zemského pohraničního hvozdu, dělící českou zemi od sousední Moravy a na jihovýchod od Rakous. Vedla tudy zemská stezka a někdy kolem 10. století byla tu postavena poblíž malé říčky tvrz pro strážce a obránce mostu nad bažinatým údolím. Později se u tvrze rozrostla ves, stala se trhovou, a v polovině 14. století byla povýšena na město. Královská cesta byla pojmenována Zrádnou, snad po blízkém rybníku Zrádném či pro množství vlků, kteří zde ještě v 18. století byli loveni do vlčích jam.

Pověst tvrdí, že řečický hrad, jenž vyrostl z původní tvrze, nechal rozstřílet z kožených kanónů Jan Žižka, jistě je, že Žižkova vojska vyhubila nedaleko usedlou sektu Adamitů. Kardašova Řečice i s celým okolím byla od husitských válek kališnická - podivuhodná byla zdejší úcta k hrachu, na jehož slupce je jizva v podobě kalichu. Upadlo-li na zem hrachové zrnko, napomínali rodiče děti, aby je zvedly a políbily. Proto se hrách rozséval na Zelený čtvrtek, kdy se slaví poslední večeře Páně. V úctě tu byly i včely, protože připravují vosk na kostelní svíce.

Na řečickém kostele, zasvěceném Janu Křtiteli, jsou dosud hodiny údajně sestrojené tvůrcem pražského Staroměstského orloje mistrem Hanušem.

Kdysi projížděla Řečicí z Jindřichova Hradce do Veselí ruská císařovna Kateřina II., řečičtí sousedé dostali rozkaz jít podél kočáru s podávkami a z obou stran držet, aby se neskácel do bláta. Na úpravu cest zřejmě tehdy mnoho peněz nezbývalo - ale nedivme se: v době francouzských válek zde jakýsi dobrodruh ukradl vojenskou pokladnu a řečické občany pak dlouho tížily příspěvky, které

odváděli na „bavorskou kontribuci“.

V roce 1848 byla v Řečici založena setnina národní gardy a obdarována deseti ručnicemi a sto zlatými na další zbraně, obdržela i honosný prapor. Avšak její trvání nebylo dlouhé. V listopadu téhož roku byli hlášeni tři maarští jezdci, spěchající z Prahy do Vídně, a garda je měla zadržet. Postavila se se zbraněmi do cesty, ale jakmile jezdci vytáhli šavle a vystřelili do vzduchu, gardisté se rozprchli. Pro výsměch občanů se raději více nesešli a gardu bez váhání rozpustili.

V letech 1574 až 1581 působil na řečické škole jako učitel básník Šimon Lomnický z Budče. V idylickém mlýně u rybníku Kuchyňka se narodil roku 1813 básník a vzácný kněz Boleslav Jablonský, oblíbený lidem zvláště pro své básnické sbírky Písně milosti a Moudrost otcovskou. Péči ochotnických a pěveckých spolků, jichž tu bylo kupodivu vždy dostatek, mu byl za vydatné podpory měšťanstva i studentstva postaven v roce 1886 uprostřed rozlehlého náměstí pomník.

V šedesátých letech 19. století byl jmenován čestným měšťanem Kardašovy Řečice historik František Palacký a v roce 1918 za čestného občana zvolen spisovatel Alois Jirásek /však děj jeho románu Zahořanský hon se odehrává na nedaleké Jemčině/.

Krajina je zaplavena rybníky: Velký /s pěkným ostrůvkem uprostřed/, rozlehlý Kardaš, Hladov, Svítal, Malý a Velký Závistivý a mnoho dalších s hezkými jmény. Těmi vynikají i zdejší lesy: Sosná pro množství vzpřímených borovic, Svítal /který byl řídký a prosvítal/. Vosecký /ohraničený osekávanými stromy/, jméno lesa Babka se vyskytuje v listinách již ve 14. století.

Jaro v Kardašově Řečici začínalo vždy sv. Jiřím, kdy se prý otevírá země, a hadi nabývají jedu a stávají se nebezpečnými. Léto pak končilo sv. Bartolomějem /24.srpna/. V ten den se na štíty domů zavěšovaly červené „řežábové“ věnečky, aby prozrazovaly, kde je dcera na vdávání.

Dodnes se tu navečer před prvním květnem pálí čarodějnice - mladí skáčou přes oheň a vyhazují do vzduchu roztočená zapálená košťata.

Kardašova Řečice není městečkem okázalým, ale kdo ji poznal a prochodil její okolí, provoněl se její vůní a nechal na sebe působit její tiché kouzlo, znovu se rád do ní vrací. Třeba pro tu krásu zamyšlenou...

Tak tento zajímavý článek o Kardašově Řečici a jejím okolí napsal v roce 1991 do Lidové demokracie Jaroslav Stára. Je nutno dodat, že autor si dal s příspěvkem určitou práci, zapátral v řečické historii, okořenil ho pozoruhodnými zajímavostmi i poetickými metaforami a neopomenul popsat ve stručnosti okolní krajinu městečka. Sice trochu selhal chronologicky, ale myslím, že v celkovém kontextu poutavosti tohoto spisu to nebylo zase tak na závadu. Rozhodně je pak zajímavé porovnat Stárovy tehdejší postřehy s řečickou současností.

Jaroslav Stára

doslov provedl Karel Hloušek

Návštěva v partnerském městě Oberdiessbach

Na základě pozvání našich přátel ze Švýcarska jsme se ve dnech 3. až 7. června 2015 zúčastnili návštěvy v našem partnerském městě Oberdiessbach. Na třicet obyvatel a žáků základní školy našeho města se vydalo ve středu brzy ráno na cestu. Téměř po 900 ujetých kilometrech jsme v pořádku dorazili na místo, kde nás přivítal pan starosta s hostitelskými rodinami. Po večeři ve zcela nově vybudovaném areálu místních fotbalistů jsme se ubytovali každý ve „své“ rodině.

Druhý den ráno jedeme společně se žáky na ovčí farmu na ukázkou zpracování vlny, odpoledne na exkurzi do firmy FLYER, kde se vyrábí značková švýcarská elektro-kola. Následující asi patnáctikilometrová projížďka malebnou alpskou krajinou zanechává v každém z nás jistě nezapomenutelný zážitek. Tohoto výletu se s námi naposledy zúčastnili žáci naší školy. Další dny je totiž čekaly vlastní povinnosti v podobě účasti na výuce v místní škole a program v rodinách jejich nových švýcarských kamarádů.

V pátek nás čekal výlet do Tropického domu ve městě Frutigen. Kromě deštného pralesa obdivujeme také velký chov různých druhů jeseterů a trávíme zde celé dopoledne. Odpoledne odjíždíme na návštěvu malého rodinného pivovaru v lázeňském městě Interlaken. Posezení a malá

ochutnávka piva pod dohledem tří čtyřtisícových velikánů Jungfrau, Mönch a Eiger působí na našince téměř jako pohádka.

Na sobotu máme naplánovanou plavbu lodí na jezeře u města Luzernu. Nasedáme na kolesový parník a vydáváme se na plavbu k místu Rütli. Na tomto místě byla již v roce 1291 založena švýcarská konfederace. Na louce u jezera poobědváme z vlastních donesených zásob a vydáváme se na cestu zpět. Odpoledne pak stihneme ještě zastávku v Luzernu, kde obdivujeme nejstarší zakrytý dřevěný most na světě. K večeru se opět společně se žáky naší školy vydáváme na rozlučkovou večeři na farmu našich kamarádů Beatrice a Waltera Lüthi.

Nedělní ráno je ve znamení loučení. Všichni se scházíme před místní radnicí, loučíme se se starými i novými přáteli a vydáváme se na cestu zpět. Naše přátele jsme na příští rok pozvali k nám a těšíme se, že více než dvacetileté přátelství našich obcí bude pokračovat i nadále.

Ing. Karel Mach

Pejskaři na Šumavě

Po poznávání krás rakouských Alp jsme se rozhodli, že by bylo na čase důkladněji prozkoumat naší domovinu. Jasnou volbou byla Šumava. Konkrétněji útulná chata se společenskou místností, vířivkou a saunou na Kvildě. Po zkušenostech s „plánováním“ předchozích výprav jsme raději neplánovali už vůbec nic, jen jsme si poslali adresu chaty a domluvili se, že se tam v průběhu jednoho květnového čtvrtka nějak sejdem. S jídlem si nikdo nelámal hlavu, na Kvildě je nejvyhlášenější pekárna široko daleko, takže brát si tam chléb, koláče, a nebo rohlíky, by bylo „vožením dříví do lesa“.

Po příjezdu na chatu jsme nacpali do lednic zásoby jídla, se kterým si údajně nikdo nelámá hlavu. Pak jsme vyrazili na malou obchůzku. Samozřejmě – nejdříve do pekárny. Chutnalo nám náramně, ale protože od zavírací doby uplynuly už dvě hodiny, byli jsme paní majitelkou decentně upozorněni, že za chvíli začíná hokejový zápas a že jistě chceme jít někam hromadně fandit. Odkývali jsme, zaplatili a místo k televizi jsme zamířili do nedalekého lesíka, kde ve vykácené části dřevorubci vytvořili zajímavé sochy. Lavičku s obřími lýkožrouty, v korunách stromů zavěšené 3 olympijské kruhy, pana Hříbka, další lavičku s tetřevem, obří kamenný stůl usazený na pařezech a spoustu dalšího. Večer se nesl ve znamení víření se ve vířivce a prohřívání svalů i kostí v sauně.

Další den jsme se rozhodli zdolat Poledník. Je to poměrně vysoká hora s rozhlednou, tudíž se dalo předpokládat, že to z výchozího bodu ze Slunečné bude asi do kopce. Ale že to bude až tak moc do kopce, to jsme netušili. Proto jsme se co chvíli zastavovali a přerývaným dechem chrčeli: „Teda, to jsou panoraaaamataaaa, to jsou výýýhledy, to je náááádheraaa!“ Čím víc jsme se blížili k vrcholu (a vrstevnice houstly), tím častěji jsme se „kochali“. Poledník jsme však pokořili! Nejprve jsme si pochutnali na česnekové slané vodě (dle místního poutače to byla česneková polévka) a pak následoval krkolomný výstup na rozhlednu. Zpět jsme se vraceli krásným Roklanským údolím, které má rozhodně právem pověst jednoho z našich nejkrásnějších údolí vůbec. Výlet jsme zakončili návštěvou nového modravského pivovaru, osvěžení po náročném výšlapu jsme si rozhodně zasloužili.

Třetí den jsme se v Borových Ladách zastavili v nedávno otevřeném sovinci, kde jsme na krásné sůvy koukali.... no jako sůvy. Dalším cílem byly Knížecí Pláně – vesnice srovnaná se zemí v roce 1956. Ponurou atmosféru doplnilo i počasí – táhnoucí se šedá oblaka a déšť. V tamní hájence jsme se vydatně občerstvili, kombinace piva a pralinkových knedlíků nebo čočkové polévky s kávou neměly chybu. Večer se pak nesl nejen ve znamení víření a saunování, ale i společenských her a zpěvu (ehm – nebo spíš kvílení?) při kytarě. Hra Activity prověřila naši fantazii. Například pantomimické podání knihomola ztvárněného jako cosi, co mává křídly a žere časopis (kniha nebyla po ruce), posílilo naše bránice dokonale.

V neděli jsme se pak přesunuli z nepejskařské akce na pejskařskou – v Písku se konal závěr mistrovství světa belgických ovčáků a to se přeci musí vidět! Uvidíme, odkud bude naše příští reportáž, plány už pomalu spřádáme!

Veronika Slaninová

Pozvánka od hasičů do Mnichu na hasičské odpoledne dne 11. července 2015

Sbor dobrovolných hasičů obce Mních připravuje na sobotu dne **11. července 2015** soutěž hasičů v požárním útoku. Hasiči místního sboru si tímto dovolují pozvat nejen hasiče, ale i všechny příznivce požárního sportu do obce Mních.

Místem konání soutěže bude louka na začátku obce Mních ve směru od K. Řečice, před prvním domem vlevo. Po shromáždění techniky, hasičů a prezentaci, bude soutěž zahájena ve 14 hodin nástupem družstev. Dále proběhne samotné klání hasičských družstev mužů, žen i dětí v požárním útoku za obvyklých podmínek, vyhodnocení soutěže a vyhlášení výsledků. Po skončení soutěžního klání z přistaveného podia zahraje kapela, která jistě udrží dobrou náladu všech do pozdních večerních hodin. Pro všechny účastníky soutěže a diváky bude připraveno posezení pod velkým stanem, bohaté občerstvení a samozřejmě i hezké počasí.

Soutěž hasičů v Mnichu se koná, jak se již stalo tradicí, jednou za tři roky. Proto by si nikdo z příznivců hasičského sportu a dobré zábavy neměl tuto akci nechat ujít.

Antonín Stojka, jednatel SDH Mních

Sbírka pro Rolničku

Jsme různí, ale patříme k sobě. Každý člověk je jedinečný a zasluhuje respekt.

Diakonie ČCE – středisko Rolnička pořádala v dubnu v jedenácti městech jihočeského kraje 14. ročník veřejné pouliční sbírky rolničkové dny 2015. Tak tomu bylo i v Kardašově Řečici dne 16. dubna 2015. Sbírkou se ujali žáci a žákyně 9. třídy základní školy. Milou a slušnou formou žádali naše občany o *příspěvky do zapečetěných kasiček. Jako poděkování za daný obnos každý člověk obdržel* symbolickou kovovou rolničku. Povedlo se! Bylo vybráno **4 134 Kč**. Celkový výtěžek letošního ročníku byl 207.950,- Kč.

Výtěžek sbírky byl určen na otevření **Obchodu dobré vůle v Táboře** – obchodu s věcmi z druhé ruky, který dává práci lidem s postižením. Lidé mohou věnovat Rolničce nepotřebné, ale zachovalé a funkční věci, které budou v obchodě prodávány za výhodné ceny. Cílem otevření obchodu není jen získání finančních prostředků na služby Rolničky, ale hlavně vytvoření osmi nových pracovních míst pro dospělé s mentálním a kombinovaným postižením. Obchod byl slavnostně otevřen v úterý 9. června 2015 v budově bývalé 8. ZŠ na Sídlišti nad Lužnicí v Táboře. Více informací naleznete na webových stránkách Rolničky – www.rolnicka.cz.

Děkujeme žákům 9. třídy ZŠ Kardašova Řečice za pomoc při sbírce, vedení školy za ochotu tuto pomoc zprostředkovat a všem občanům Kradašovy Řečice, kteří přispěli!

za Rolničku: Ludmila Pokorná, koordinátorka sbírky

za ZŠ: Mgr. Lenka Míchalová

Můj báječný rozvod

Na listopad 2015 připravujeme uvedení divadelní hry autorky Geraldine Aron s názvem „Můj báječný rozvod“. Všechny postavy ve hře představuje známá a oblíbená herečka paní Eliška Balzerová. Můj báječný rozvod je laskavá komedie, kterou irská autorka věnovala všem, kteří nikoli vlastní vinou zůstali sami.

Kulturní komise při městském úřadu

Tradiční letní divadelní ples

Rádi bychom Vás všechny pozvali na náš tradiční červencový letní ples, který se bude konat v sobotu 18. 7. 2015 tentokrát na téma „ANTIKA“. Přeneseme se do starověkých Athén a doufáme, že fotbalové hřiště bude plné bohů, bohyň, válečníků a dalších řeckých postav.

Těší se na Vás Divadelní spolek J. K. Tyl

Program 12. Ročníku MHF Třeboňská nocturna

Třeboň se opět po roce stává místem setkání našich i zahraničních umělců zvukných jmen. Posluchači se mohou těšit na příjemné večery v přítomnosti hudby známých skladatelů a interpretů. Festival se koná od 6. 7. 2015 do 11. 7. 2015. **Všemi večery provází paní Martina Kociánová.** Informace na telefonním čísle 721 585 178, e-mail: info@trebonskanocturna.cz.

Ing. Irma Mrázková

Program:

6. 7. 2015, Divadlo J. K. Tyla
Pódium mladých

8. 7. 2015, Divadlo J. K. Tyla
Maria Kobielska / soprán
Eva Garajová / mezzosoprán
Miroslav Sekera / klavír
Program: M. Schneider-Trnavský, P. I. Čajkovskij, A. Dvořák

10. 7. 2015, nádvoří Městského úřadu
Deidra Jones - USA
Ondřej Ruml
Rozhlasový Big Band Gustava Broma
Vlado Valovič / dirigent – Slovensko
Program: D. Ellington, P. Anka, R. Rodgers, R. Fraš aj.

7. 7. 2015, Konírna, Zámek Třeboň
Bennewitzovo kvarteto
Johannes Grosso / hoboj – Francie (vítěz MHF Pražské jaro 2014)
Program: F. Schubert, G. P. Telemann, W. A. Mozart, A. Dvořák

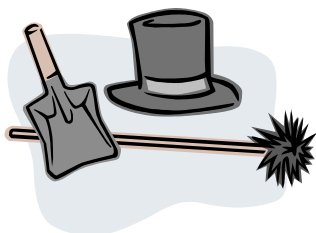
9. 7. 2015, Kostel sv. Jiljí
Daniel Deuter / housle – Německo
Lucie Sedláková Hůlová / housle
Robert Hugo / cembalo, um. vedoucí
Capella Regia Praha
Program: A. Vivaldi, G. F. Händel, J. G. Pisendel, J. S. Bach

11. 7. 2015, nádvoří Městského úřadu
Adam Plachetka / basbaryton
Kateřina Kněžíková / soprán
Komorní filharmonie Pardubice
Marko Ivanović / dirigent
Program: G. F. Händel, W. A. Mozart, G. Rossini

Inzeráty

Hledáme obchodní zástupce na poskytování drobných půjček pro oblast Kardašova Řečice a okolí. Výplata formou týdenní provize. V případě zájmu volejte 730 806 719.

Magda Jindrová

VaJa - kominické práce

Karel Zeman, Jindřichův Hradec

Dne **1. 7. - 6. 7. 2015** od **8.00** do **18.00** hodin se budou provádět kontroly a čištění komínů dle vyhlášky NV č. 91/2010 Sb.

Zájemci volejte: **606 060 521**

Provádíme také vložkování i frézování komínů.

www.kominictvizeman.cz

e-mail: Kominictvi.ZemanK@seznam.cz

Ceny: zpráva 300,-- Kč

zpráva+čištění **350,-- Kč**

Petr Kasper ml.

Rybářské závody

Záchranný kruh v 2. B

Den dětí v Žižkových kasárnách

Den dětí v Žižkových kasárnách

PLAMEN 2015

Projektový den Záchranný kruh

Masarykův háj 1. 5. 2015

2. A na výletě v Praze

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš. **Redakce si vyhrazuje právo článek zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.**